

DANSK LOKOMOTIV-TIDENDE

UDGIVET AF DANSK LOKOMOTIVMANDS FORENING

NUMMER 17

5. SEPTEMBER 1954

54. ÅRGANG

Uden Udbetaling

Som Funktionær i Stat eller Kommune har De den særlige Fordel, at De hos os kan købe Deres nye Tøj **uden Udbetaling.**

Til Herrerne:

Maalkonfektion, syet efter Deres Ønske (med Super Canvas Indlæg) **258⁰⁰**

Færdig Kamgarnshabit i moderne Snit og med god Pasform **228⁰⁰**

Til Damerne:

Elegant Dragt efter Maal forarbejdet i heluldne Stoffer **298⁰⁰**

I færdigsyede Dragter har vi et smukt Udvalg til **198⁰⁰**

J. ALBERTSEN

NØRRE FARIMAGSGADÉ 68-70

Husk: Den høje Stue * Linje 4-5-7-14-15-16 til Frederiksborggadekrydset

AGA-GAS BELYSNING
SVEJSNING

GASACCUMULATOR
KØBENHAVN * ODENSE * AALBORG * AABYHØJ

BOSCH
DIESELUDSTYR
OG
AUTOTILBEHØR
— den uovertrufne Kvalitet
A/S MAGNETO . KØBENHAVN N

Jernbanevogne af enhver Konstruktion

VOGNFABRIKKEN
SCANDIA A/S
RANDERS

FIONETTE

Regnfrakker

Statsanstalten for Livsforsikring

Eneste statsgaranterede Livsforsikringsanstalt

*Billige Præmier * Kontant Bonus*

Hovedkontor: Kampmannsgade 4, København V

Urmager ved Statsbanerne

L. Beyer Holgersen & Søn

(C. Weistrups Eftf.) Grundlagt 1856
Colbjørnsensgade 17, Kbhvn. V, Tlf. Vester 2637

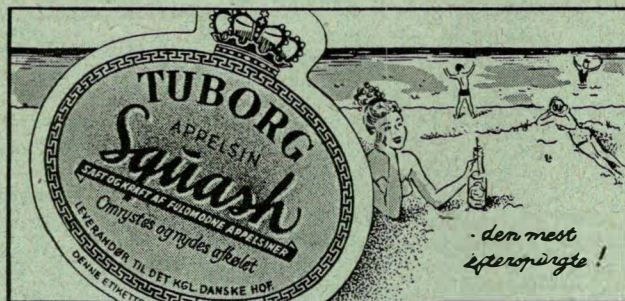
OPTIKER

Felix Schmidt's
EFTF.

Nørrevold

Nr. 68 mellem Nørregade og Fiolstræde
Byen 2006-2007

Statsbanernes Brille-Leverandør

Alt i elektriske Maaleinstrumenter

1918 1953

Vi udfører Reparationer
og Ændringer af alle Fabri-
kata hurtigt og omhyggeligt

HELWEG MIKKELSEN
Øster Farimagsgade 28
C. 998 (5 Ledn.) Kbhvn. Ø

Vesterbros Ligkistemagasin

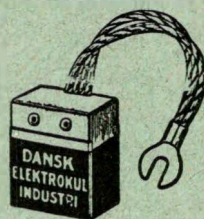
Chr. F. Christensen
Enghavevej 31
Telefon: Eva 1404

Begravelser og Ligbrænding
besørges paa bedste
og billigste Maade

Søn- og Helligdage privat: Hørdumsgade 37, Telefon Eva 5193

Dansk Maskinpakning A/s

Amaliegade 41
København
C. 12528

Klingseyvej 6, Kbhvn.

Telefon Damsø 3132

Hygiejniske Gummivarer

Katalog gratis

Amk. Gummivarer Industri

Vestergade 3 · København K
Tlf. Byen 4195

Uniforms-skrædderi, målkonfektion, skrædderi

Spørg om vort ny kontosystem

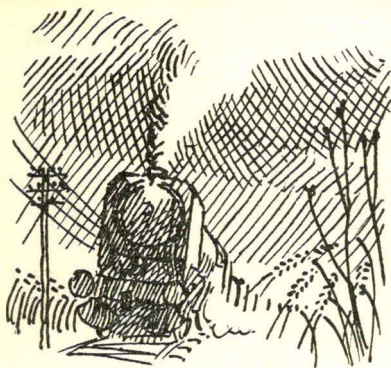
I. B. Schilder Nørregade 7
København K

De forenede Kulimportører

KUL og KOKS

Holmens Kanal 5 · København K

Telefon 211

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE
NR. 17 - 54. ÅRGANG
5. SEPTEMBER 1954

Indhold:

Mål og midler	197
Læs dette	198
Den frie faglige Internationales første 5 år	199
Når demokratiet standser ved fa- briksporsten	200
Detailpristallet juli 1954	201
Nordisk Jernbanemands Union ..	202
»Caroline« atter i virksomhed ..	203
Fra medlemskredsen	204
DLF — DsF	204
Arte	207
Under DLF	207
Dødsfald	207
Jubilæum	207
Personalia	208
Nye adresser	208
Statsbanepersonalets Sygekasse .	208
Byttelejlighed	208

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarhavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10—16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri,
Howitzvej 49.

Mål og midler!

Det er os forundt herhjemme at være underkastet demokratiets love, men undertiden gribes man af den tanke, at den enkeltes opfattelse af demokrati mere er et begreb, som fæstnes på en for lejligheden passende opfattelse.

På denne baggrund — og til dels i relation til en indsenders indlæg i forrige nummer af Dansk Lokomotiv Tidende, hvor vi led af pladsmangel til et øjeblikkeligt svar, og hvor bemeldte indsender i sit indlæg fremsætter stille tvivl om, hvorvidt foreningens hovedledelse repræsenterer flertallet blandt medlemmerne — skønnes det nødvendigt at beskæftige sig lidt med begrebet demokrati.

Vi finder det så meget mere nødvendigt på baggrund af den højst forskellige opfattelse af demokrati.

Det forekommer os, at adskillige ved demokratiet forstår selvbestemmelsesret; men vi må stærkt understrege, at demokrati i sit sande væsen tager sigte på helheden, således at den enkelte må bøje sig for flertallets afgørelse. Definitionen er såre enkel og rigtig, og det er horribelt, at selvbestemmelsesretten skal hævdes, idet man ad den vej eliminerer demokratiet.

Når der nu fra modstandere af indmeldelse i De samvirkende Fagforbund rejses tvivl om lovligheden — eller om man hellere vel — berettigelsen i den af formandsmødet givne henstilling til at indkalde en ekstraordinær kongres for at få indmeldelses-spørgsmålet afklaret, så kan vi ikke se rettere, end at de pågældende går frem efter recepten: »Hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme«. Der kan nemlig ikke for den, som er fortrolig med organisationsvirket, herske tvivl om, at hvad enten man er for eller imod i en sag, så har man adgang til at øve medbestemmelsesret i de respektive afdelingers kompetente forsamlinger, og det bliver de dér trufne beslutninger, som i sin konsekvens danner grundlaget for kongresrepræsentationen og dermed rammen om den vigtige afgørelse — nu eller aldrig!

Der er i den valgte fremgangsmåde intet som tilsidesætter parlamentariske regler, og der er ej heller lagt op til »kupforsøg«. Hvert enkelt medlem udøver sin medbestemmelsesret og ikke selvbestemmelsesret, og enten dette sker ved den enkeltes stemmeafgivning eller ved udpegede repræsentanter rokker ikke de demokratiske principper. Forholdet er det, at en urafstemning hverken er mere eller mindre demokratisk end en kompetent forsamling. Hvor mon effektiviteten i vort folkestyre blev af, hvis der skulle være folkeafstemning hvert øjeblik?

Det er dristigt at skyde vor hovedbestyrelse i skoene, at den skulle sætte sig ud over demokratiet og dermed foreningens love, som netop er udformet på demokratisk vis til efterlevelse, og det er kortsynet at tro noget sådant kan ske.

Hvorvidt hovedbestyrelsen kan anses for mere eller mindre klog beror i medlemmernes opfattelse på det syn, den enkelte har på hovedbestyrelsens arbejde, og om det falder i hans smag.

At hovedbestyrelsen altid vil udgøre »et klogere mindretal« ligger i sagens natur, eftersom den er »en lille flok« valgt af medlemmerne i troen på, at den vil være klog nok til at tilveje-

Læs dette ...

Under denne overskrift i »Jernbanesport« fremholder formanden i Danske Jernbaners Idrætsforbund, Henry Klein, den årlige fordeling af Svenske Jernbaners Idrætsforbunds økonomiske midler. Den kan sandelig også give det danske forbund grund til at påkalde de bevilgende myndigheders opmærksomhed herhjemme, eftersom man hos disse hidtil ikke har fundet et gran sympati for det gode og sunde formål, idrætten tjener. Henry Klein skriver:

Når man nu gennemlæser det svenske jernbaneidrætsforbunds tilskudsliste, tror man så virkelig, at det svenske jernbaneidrætsforbund kunne uddele så mange penge til foreningernes virke, hvis det ikke fik et virkeligt anseligt tilskud fra sin jernbanestyrelse, nej, og mange gange atter nej. Men nu må tiden også være inde til, at man i ansvarlige kredse tager spørgsmålet op til en såvel saglig som fordomsfri behandling, for nu har vort forbund igennem otte lange år oparbejdet en virkelig sund og gavnlige jernbaneidræt her i Danmark med specielt henblik på et intensivt nordisk samarbejde, og dette samarbejde kom i stand, og har i dag udviklet sig til et meget værdifuldt bindeled imellem de fire nordiske lande, som allerede i 1947 manifesterede sig i dannelsen af *Nordiske Jernbaneidrætsmænds Samarbejds-komite* ved et møde i Helsingborg.

Danske Jernbaners Idrætsforbund er i dag en organisation som tæller 34 foreninger med ca. 4800 medlemmer, altså en organisation fuldstændig på linie med øvrige jernbaneidrætsforbund i Norden og Europa, blot med den forskel, at medens de øvrige landes jernbanestyrelser støtter dem med store økonomiske beløb, fordi man regner det som en ren velfærdsforanstaltning, så er Danmark det eneste land, der ikke ønsker at støtte vort forbund på samme måde, men dette må også opføre nu, man kan ikke stadig trække veksler på et forbunds gode og gavnlige virke, uden også at måtte støtte det økonomisk.

Man kan derfor kun sige til alle ansvarlige myndigheder, lige fra statsminister Hans Hedtoft med sin stærke og gode tro på det nordiske samarbejde, til trafikminister, finansminister og generaldirektør, fat jer så i korthed og efterlev det gamle ordsprog:

Gak hen og gør ligeså!

bringe retningslinier, som gavner organisationens trivsel og fremgang. Der kan næppe heller herske tvivl om, at de på de indre linier må have indseende med forhold, som i varetagelsen af organisationens tarv byder dem at gå ind for en sag i overbevisning om, at det må være det rette. Dette er ledelsens fornemste opgave og pligt. Den må i en sag anlægge et realistisk synspunkt efter vurdering af kendsgerninger, der ikke i almindelighed kan være til kendskab for den enkelte, når man mere og mere koncentrerer opgaverne på tillidsmændene og forventer, at de løser problemerne.

Det er gået en masse mennesker over hovedet, at en samling af alle fagorganisationer, udover vort fælles ønske om at stå stærkt i kraft af mængde, nok så meget skyldes de seneste års oplæg fra arbejdsgiverorganisationerne, som ved lønforhandlingerne hårdnakket har arbejdet efter det princip, at afgørelser ikke skal træffes på det enkelte område, men lægges helt op i toporganisationerne.

Man må kunne tænke sig følgen af dette princip, og hvilken konsekvens fagorganisationerne må drage heraf. Det giver stof til eftertanke for tjenestemandorganisationerne, når man i denne sammenhæng fremholder stats- og kommunalstyrelsernes afventen af forhandlingsresultaterne på det private arbejdsmarked for at bruge disse resultater som grundlag for overenskomster indenfor egne rammer. Tendensen er så udpræget og rodfæstet, at man i kommissionsbetænkninger — ihukommende den seneste om tjenestetidsbestemmelserne — har nedfældet den anskuelse, at ændring af arbejdstiden til under 8 timer daglig for tjenestemændene skal gøres afhængig af en sådan eventuel ændring på det private arbejdsmarked, som *kun* kan gennemføres med De samvirkende Fagforbunds hele indsats.

Dette vil man nok nyde frugten af, men ikke yde noget for. Hvorfor dog også det? Vi får det nok alligevel! Stærblind og tryk lægges hovedet til puden med troen på, at morgendagen efter nattens blide slumren stadig vil vise, at alt ånder fred og ro i Danas Have.

Dette er rav pinende galt; thi man må have for øje, at der i tiden er en latent strømning — at der er brydninger, som ubønhørligt kræver ændring af organisationsformene, hvis der overhovedet skal være reel mulighed for at udvikle lønmodtagernes fortsatte fremskridt. Det er alvorlige ting som står på spil — ikke spørgsmålet om honnøret politiske ambitioner, men simpelt hen, om du og jeg fortsat skal have adgang til at øve medbestemmelsesret.

»De herrer foregangsmænd« i hovedbestyrelsen anser det for en dyd, at der skaffes den samlede lokomotivmandsstand mest mulig fremgang, de anser det for en dyd, at det gøres uden hensyn til, at de udsættes for mistænkeliggørelse, og de gør det i forvisningen om deres forudsætninger, ved det indblik, de får gennem arbejdet, og de forhold, som kommer til deres kendskab.

Der er grund til at advare mod troen på, at man kan være sig selv nok, og det vil sikkert være klogt med lidt selvran-sagelse, inden man ender i ørkenen og med brystne øjne ser det værk — vi har rejst os ved — blive til intet — !

*

Den frie faglige Internationales første 5 år

54 millioner medlemmer i 74 lande.

Den frie, faglige Internationale, der dannedes i slutningen af 1949 i London, hvor delegerede fra 70 landsorganisationer samledes med dette formål for øje, afløste som bekendt det »faglige Verdensforbund«, der oprettedes lige efter krigen med tilslutning også fra kommunistisk side. Det var efterhånden blevet klart, at kommunisterne misbrugte det faglige Verdensforbund som et redskab i Sovjetunionens udenrigspolitik og samtidig spærrede vejen for en konstruktiv løsning af de mange praktiske problemer, som arbejderne i hele verden stod overfor, hedder det i en lille oversigt over FFI's virksomhed i dens første fem leveår, der fornylig er udsendt fra hovedkontoret i Bruxelles. FFI repræsenterer nu 54 millioner fagligt organiserede arbejdere i 74 forskellige lande og udgør en international magtfaktor af stor betydning. Den kæmper for social retfærdighed, fred og frihed uden hensyn til sprog, race og konfession, og den samler kun arbejderne fra lande, der er fri for kommunistisk indflydelse i de faglige organisationer. Her tænkes særlig på de kommunistisk kontrollerede fagorganisationer i østblokstaten samt Italien og Frankrig. FFI afviser også de såkaldte »gule« organisationer, der mere eller mindre er afhængige af arbejdsgiverne.

FFI's krav: Brød, frihed og fred.

Herom hedder det i FFI's manifest:

Brød: Den opgave, der skal løses, består i at mobilisere de overskudsressourcer, som de industrielt fremskredne nationer i verden besidder, til at sikre fuld beskæftigelse og skabe garanti for tryghed mod nød, alderdom og sygdom samt en stadig stigende levetid og højere kultur i alle folkeslag. Særlig må der ydes støtte til befolkningen i de underudviklede lande ved udnyttelsen af disse landes ressourcer, så de kan blive delagtige i den moderne videnskabs og tekniks frugter.

Frihed: Slut jer sammen om det mål at skabe en verden, der er fri for kommunisternes, fascisternes og alle andre diktatoriske bevægelser tyranni og for udbytning gennem monopoler og karteller. Vi afviser den falske teori om, at arbejderne må ofre den politiske og åndelige frihed for at opnå økonomisk tryghed og social retfærdighed. — Vi kæmper for tankens frihed, for tale- og forsamlingsfrihed, organisationsfrihed og strejkeret.

Fred: Det eneste grundlag, på hvilket der kan bevares en demokratisk fredelig verden, er gennem en aktion af frie, demokratiske stater, der samler sig om det mål at opnå økonomisk tryghed, social retfærdighed og politisk frihed.

Idealernes virkeliggørelse.

FFI benytter ikke disse mål og høje idealer blot i propagandaens tjeneste, men arbejder energisk og målbevidst for deres gennemførelse i praksis.

I mangfoldige tilfælde har FFI kastet hele sin magt og indflydelse i vægtskålen til forsvar for de

faglige rettigheder, når disse var truet gennem arbejderfjendtlige love, f. eks. i Japan, Argentina, Venezuela og den dominikanske republik. FFI støttede sin tilsluttede organisation i Tunis, da landets grundlæggende nationale rettigheder groft blev krænket af den franske regering. FFI fører en aldrig svigtende kamp mod det totalitære regime bag jerntæppet og mod Franco, Peron og andre diktatorer.

FFI har arbejdet energisk for fredens bevarelse, især gennem fjernelse af alle hindringer for fri udveksling af livsgoder og ideer mellem landene. Den erkender, at en stadig højnelse af levestandarden, især i de underudviklede lande, er den bedste garanti for fredens bevarelse. FFI advarer mod den tilslørede, kommunistiske propaganda, der tilsigter at udnytte befolkningernes længsel efter fred til gunst for den sovjetiske imperialism.

Men FFI indskrænker sig ikke til at koordinere de enkelte landsorganisationers internationale samarbejde. Den arbejder i nøje forbindelse med de 18 internationale fagsekretariater og har støttet disse i deres pionerarbejde, f. eks. ved organiseringen af plantagearbejderne.

FFI udnytter også sin indflydelse i FN's forskellige organisationer, f. eks. FAO, UNESCO m. fl., og har til dette formål permanente repræsentanter i New York, Paris og Geneve. I samarbejde med de internationale fagsekretariater er der foretaget skridt med henblik på at organisere arbejderne i flere lande i Asien. Til dette formål er der trykt oplysnings- og agitationsmateriale på 20 forskellige sprog.

Dette er blot nogle enkelte af de aktioner, som FFI har gennemført for at virkeliggøre arbejderklassens internationale solidaritet.

FFI's organisation

er demokratisk i ordets sandeste betydning. De tilsluttede organisationer bevarer deres fulde suverænitæt, og de mindre organisationers stilling beskyttes gennem særlige valg- og repræsentationsbestemmelser, der hindrer de store organisationer i at dominere FFI's kongres, der afholdes hvert andet år. Kongressen fastlægger retningslinierne og vælger styrelse og generalsekretær. Styrelsen vælger af sin midte en formand, hvis valg gælder for 2 år. Til at lede arbejdet mellem kongresserne er valgt et udvalg, bestående af 8 styrelsesmedlemmer.

Hovedkontoret i Bruxelles

rummer fire afdelinger, nemlig for organisation, økonomiske og sociale anliggender, information og oplysningsarbejde. Foruden dette hovedsæde har FFI mindre filialkontorer i Paris, Geneve og New York samt regionale kontorer i Mexico og Kalkutta. Hovedkontoret udsender en række publikationer, udarbejder international statistik, arrangerer internationale kursus og sommerskoler, udsender håndbøger om internationale spørgsmål m. m. Alle officielle dokumenter trykkes på fire sprog: Engelsk, fransk, tysk og spansk; men iøvrigt er 19 forskellige nationaliteter repræsenteret i FFI's personale.

Formand for FFI er for tiden *Omer Becu*, medens *J. H. Oldenbroek* er generalsekretær. Viceformænd er *W. Freitag*, Tyskland, *Ejler Jensen*, Danmark, *W. P. Reuther* og *G. Meany*, USA. Derudover består bestyrelsen af 21 andre medlemmer.

S.

Når demokratiet standser ved fabriksporten

Det »industrielle demokrati er en af den moderne socialismes alfarveje.«

Tage Lindbom.

Er der nogen mening i at tale om »industrielt demokrati« eller »økonomisk demokrati«? Er det ikke lige så absurd som at tale om hærens demokratisering? Er det ikke selvmodsigende, thi f. eks. en hær kan kun have sin fulde slagkraft, når den bygger på ubetinget lydighed og på den af officerne udøvede autoritet. Og forholder det sig ikke omtrent på samme måde med det industrielle demokrati? — Disse anskuelser om demokratiet er ret almindelige i arbejdsgiverkredse, og fornylig har *Finanstidende* påny hævdet lignende meninger. Men er det rigtigt at nægte arbejderne medbestemmelsesret over den virksomhed, hvori de arbejder? Og hvor langt bør en sådan medbestemmelsesret strække sig? I næsten alle moderne industrilande begynder arbejderne at gøre deres krav om *medbestemmelsesret* i bedrifterne gældende. Men lige så energisk fastholder arbejdsgiverne, at der kun bør være tale om »rådslagnings-« eller »rådgivningsret«, måske endog kun om en ret til at få visse oplysninger om virksomhedens forhold.

Arbejdsgivernes moralske dispositionsret.

For alle dem, der er tilhængere af det nuværende samfundssystem med privateje og arveret, er sagen klar: Arbejdsgiveren alene må have ret til at bestemme om den virksomhed, han »ejer«, uden hensyn til, hvordan den er kommet i hans besiddelse, om det er ved arv eller ved personlig dygtighed og initiativ. — Men når man fastslår dette, glemmer man, at ingen enkeltperson ved sine hænder eller sin ånds arbejde kan indtjene så meget, at han derved vil kunne blive ejer af store industrivirksomheder. Det kan han kun i kraft af visse arbejdsfri indtægter, som han atter kun kan erhverve sig i kraft af det nuværende samfundssystem. Hans penge må have mulighed for at yngle. Hvis han har held med sig enten i handel eller fabriksvirksomhed, vil hans formue stige progressivt, d. v. s. hurtigere og hurtigere. Marxisterne siger, at han tilegner sig »merværdien« af andres arbejde. Det er ofte meget tilsløret i vore dage, men resultatet er klart: Kun ved hjælp af et for ham gunstigt samfundssystem kan han skaffe sig større eller mindre formuer og derved få rådighedsret over produktionsmidler, som han ikke selv har frembragt. Når visse arbejdsgivere derfor indigneret afviser tanken om arbejdernes medbestemmel-

sesret, burde de mindes om, at det er særlige *ydre* omstændigheder, der har skaffet dem denne ret, thi deres indre kvalifikationer *alene* ville aldrig kunne gøre det.

Industri- eller bedriftsråd.

Ejendomsretten til bedrifterne er hovedhjørnestenen i arbejdsgivernes modstand mod arbejdernes medbestemmelsesret eller medindflydelse. Derfor ser vi næsten overalt, at der gøres holdt ved selve ejendomsbegrebet. Hvor langt man i øvrigt vil gå med hensyn til at give arbejderne forhandlingsret og andre rettigheder, er jo vidt forskelligt i de forskellige lande, og er selvsagt i høj grad afhængig af fagbevægelsens og arbejderbevægelsens styrke. Når en bevægelse som »Moralsk oprustning« tror på, at man kan vække arbejdsgivernes samvittighed og få dem til at indse, at arbejdere og arbejdsgivere kan samarbejde på *alle* områder, også hvor det drejer sig om at afgive noget af den *magt*, som arbejdsgiverne har i kraft af deres stilling i samfundet, så er det kun illusioner. Det minder om, at en af de førende socialistiske teoretikere i 30'erne — *Henrik de Man* — udtalte, at »den store svaghed hos socialismens modstandere er, at de selv i stadig højere grad bliver sig deres dårlige samvittighed bevidst«, og at »troen på det gode og rette er et moralsk krav, hvis grundidé end ikke de herskende klasser tør afvise«. Det vil altså sige, at socialismen må sejre, fordi den repræsenterer det moralsk gode, over for hvilket selv socialismens bitreste modstandere må give op. Endnu har vi ikke set eksempler på en sådan højere moral hos arbejdsgiverne, i hvert fald kun spredte undtagelser, der ikke betyder ret meget for helheden.

Demokratiet må udvides.

Lige så naturligt det er, at demokratiet vinder indpas på arbejdspladserne og dér er med til at løse de mange arbejdsproblemer, lige så naturligt er det, at demokratiet udvides til at beskæftige sig med ledelsen og dispositionerne indenfor de enkelte industrier. I England har man f. eks. lagt mere vægt på dette punkt end på selve bedriftsudvalgene (*Fabrikskomiteerne*). Og arbejdsgiverne er heller ikke så uvillige til at give arbejderrepræsentanter medbestemmelsesret i nævn og udvalg, der skal beskæftige sig med industriernes afsætningsmuligheder, markeder, investeringsspørgsmål o. lign., når blot ikke den private ejendomsret beskæres.

Vi kan altså konstatere, at fremmarchen bør ske ad forskellige veje, ikke blot politisk og fagligt, men også gennem samarbejdsudvalg, industrinævn og andre forhandlingsorganer, og at det overalt må være *demokratiske* former, der kommer til anvendelse. Arbejdet for demokratiets udvidelse er også af største vigtighed for arbejderne personlige tilfredshedsfølelse og selvhævdelse, ja, den svenske socialist *Tage Lindblom* hævder, at socialisering og planøkonomi ikke er nær så vigtige faktorer i nutidens arbejderbevægelse som industriens demokratisering, der er »en af den moderne socialismes alfarveje«.

CLS.

Detailpristallet juli 1954

Detailpristallet for juli 1954 er beregnet til 379 med priserne i juli 1914 som basis; det er en stigning på 1 point i forhold til april. Benyttes priserne i 1935 som basis, bliver pristallet 221, ligeledes en stigning på 1 point.

Udgifterne for de enkelte hovedgrupper i det husholdningsbudget, der danner grundlaget for pristalsberegningen (jfr. Statistiske Efterretninger 1949, nr. 58), er anført i nedenstående oversigt.

Udgifternes fordeling på budgettets hovedgrupper.

	Juli 1954 kr.	April 1954 kr.	Jan. 1954 kr.
Fødevarer	3 924	3 811	3 767
Klæder, fodtøj, vask	1 592	1 584	1 582
Bolig	960	960	960
Brændsel, belysning	615	643	649
Skatter	1 257	1 329	1 329
Børnetilskud	÷ 189	÷ 185	÷ 185
Kontingenter o. lign.	755	753	746
Anskaffelser og vedligeholdelse	576	562	563
Spiritus, tobak, fortæring ude .	874	874	870
Hygiejne, kulturelle udgifter ..	1 074	1 066	1 056
Transport	330	330	330
Iøvrigt	741	734	728

I alt.... 12 509 12 461 12 395

Pristalsbudgettets samlede udgifter andrager nu 12 509 kr., hvilket er 48 kr. mere end i april. — Udgifterne til fødevarer viste en stigning på ialt 113 kr. For gruppen brød, mel og gryn var der en stigning på 8 kr., hvoraf halvdelen falder på rugbrød og halvdelen på wienerbrød og fintbrød. Udgiften til kød og tilberedte kødvarer gik op med 21 kr., nemlig kalvekød med 3 kr., oksekød med 4 kr., svinekød med 10 kr. og tilberedte kødvarer med 4 kr.; enkelte poster (skinke og brystflæsk) viste dog svag nedgang. I udgiften til fisk var der en stigning på 2 kr.; der har været betydelig prisopgang for fersk sild, men nogen nedgang for torsk og rødspætter. Mælk, fløde og ost har ikke vist nævneværdige ændringer, hvorimod udgiften til fedtstoffer er faldet med 6 kr. som følge af lavere smørpris. Udgiften til æg viste en nedgang på 3 kr.; det bemærkes, at udgiften beregnes med anvendelse af sæsonudjævnede priser, de faktiske priser var højere end i april. Også priserne på kartofler, frugt og grønsager sæsonudjævnes, og der var herefter for kartofler en stigning på 29 kr. og for frugt og grønsager en stigning på 30 kr. Kolonialvareudgiften er forøget med 19 kr., hovedsagelig som følge af højere kaffepriser, men også te og kakao viste stigning. Endelig skal nævnes, at gruppen sukker- og chokoladearter viste en opgang på 9 kr., idet priserne på ren chokolade var højere.

For hovedgruppen klæder, fodtøj, vask var der en stigning på ialt 8 kr. Klæder alene steg med 4 kr.; der var svag opgang for de fleste uldvarer, men også for enkelte bomuldsvarer. Fodtøj steg 2 kr., hvoraf halvdelen skyldes højere udgift til forså-

ling. I udgiften til vask var der ligeledes en stigning på 2 kr. (sæbespånere).

Boligudgiften reguleres kun i forbindelse med pristalsberegningen for januar og er således uændret. For brændsel og belysning var der en nedgang på 28 kr., hvoraf hovedparten falder på udenlandske koks, men der var yderligere mindre nedgang for kul og danske gasværkskoks.

Udgiften til skatter er faldet med 72 kr., nemlig statsskat med 41 kr., fælleskommunal skat med 5 kr. og kommuneskat med 26 kr. Nedgangen skyldes dels, at ligningsskalaen for beregning af statsskat er ændret, dels at den skattepligtige indkomst er formindsket som følge af højere fradrag for betalt forsikrings- og fagforeningskontingenter. Yderligere bemærkes, at der i en række kommuner er foretaget nedsættelse af ligningsprocenterne. Børnetilskudet er forøget med 4 kr. som følge af nedgangen i den skattepligtige indkomst. Skatteudgiften med fradrag af børnetilskud er således faldet med 76 kr.

Kontingenter o. lign. er steget med 2 kr., hvilket alene skyldes højere sygekassekontingent.

Gruppen anskaffelser og vedligeholdelse viser en udgiftsstigning på 14 kr., der fordeler sig med 12 kr. på møbler, 1 kr. på emaillet køkkenudstyr og 1 kr. på husholdningspapir. For gruppen spiritus, tobak, fortæring ude er der ingen ændringer. Der er derimod en stigning på 8 kr. vedrørende hygiejne og kulturelle udgifter, nemlig for bøger (papir og trykning) en stigning på 4 kr. og for telefon ligeledes en stigning på 4 kr.

Transportudgiften er som helhed uændret; en mindre stigning for cyklereparationer udlignes af en tilsvarende nedgang for nye cykler. Restgruppen »Iøvrigt« er gået op med 7 kr.

Endvidere anføres i nedenstående tabel pristallets bevægelser siden 1935, dels med priserne i 1935 som basis, dels med priserne i juli 1914 som basis.

Detailpristallets bevægelser siden 1935

	1935 gnstl. = 100				Juli 1914 = 100			
	Jan.	April	Juli	Okt.	Jan.	April	Juli	Okt.
1954	219	220	221	—	376	378	379	—
1953	221	219	219	219	378	375	375	375
1952	217	217	220	220	372	373	378	377
1951	202	208	213	215	346	356	366	369
1950	183	187	188	194	315	322	323	333
1949	181	181	179	179	310	310	307	307
1948	175	176	179	179	300	301	306	306
1947	170	173	174	175	292	297	298	300
1946	169	168	168	170	290	288	288	291
1945	169	170	170	170	290	291	291	291
1944	167	168	168	169	287	288	288	290
1943	167	167	165	167	286	286	284	286
1942	162	161	165	166	278	276	283	284
1941	151	154	161	162	259	263	275	277
1940	118	129	136	145	203	222	233	248
1939	107	107	107	111	183	183	183	190
1938	107	107	106	106	184	184	182	182
1937	102	104	105	107	175	178	180	183
1936	101	101	102	102	173	173	174	174
1935	—	—	—	—	169	170	173	172

Nordisk Jernbanemands Union

Nordisk Jernbanemands Unions ordinær repræsentantskabsmøde, der afholdes hvert 3. år, var denne gang forlagt til Hålland i Jämtland, Sverige, i dagene 5.—8. august. I mødet deltog 47 repræsentanter for de 125.000 jernbanemænd fra Norge, Finland, Danmark og Sverige, som står tilsluttet unionen. Præsidenten, P. Madsen, Dansk Jernbane Forbund, åbnede mødet og udtalte bl. a. sin glæde over den styrke, der lå i unionens arbejde, ikke alene inden for Norden, men også i dens virksomhed i det internationale arbejde gennem ITF. Til mødets dirigent valgtes formanden for Svenska Järnvägsmannaförbundet, H. Blomgren, og som sekretær, unionens generalsekretær J. K. F. Jensen, Dansk Jernbane Forbund.

I henhold til vedtægterne aflagdes der rapport om organisationernes virksomhed i de enkelte lande. Fra Danmark aflagde P. Madsen rapport om de fælles problemer, statstjenestemændene havde haft på løn- og tjenstmæssige områder. E. Greve Petersen redegjorde for udviklingen inden for lokomotivmændenes rækker og kom herunder bl. a. ind på de lønmæssige forandringer ved den elektrificerede nærtrafik, bemanningen af MY-lokomotiver, betjeningen af dieseltraktorer, som nu anskaffes i større antal, og han pegede sluttelig på de vanskeligheder der opstod i forbindelse med rationaliseringsproblemerne.

Fra Sverige blev rapporten aflagt af anden förbundsordförande Aug. Nelgård, fra Norge ved formand M. Trana og fra Finland ved formanden i Finsk Jernbaneforbund W. Backman, og formanden i Finsk Lokomotivmands Forbund, G. W. Widing.

Efter behandlingen af de mange og meget omfattende rapport beskæftigede mødet sig med nogle sager som gennem længere tid har været til undersøgelse i sekretariatet. Herunder bl. a. spørgsmålet om udveksling af jernbanemænd inden for de nordiske lande. Under hensyn til at det har vist sig uigennemførligt med udveksling af alle kategorier bl. a., fordi f. eks. en lokomotivmand fra Danmark ikke kan sættes til tjeneste i Sverige, Norge eller Finland, uden forudgående uddannelse og indøvelse i de andre landes særlige forhold, og det samme gælder mange andre kategorier, kunne sekretariatet kun anbefale en udveksling af værkstedsarbejdere. Fra Svenska Järnvägsmannaförbundet forelå der i denne forbindelse et konkret forslag med regler for en sådan udveksling, og efter at sagen var diskuteret besluttede mødet at anbefale denne udvidelse af det nordiske samarbejde, og at der optoges forhandlinger med Statsbanernes Generaldirektorater i de respektive lande.

Også oprettelsen af et nordisk studiekursus var til behandling, og repræsentantskabsmødet fandt tiden inde til løsning af denne sag. Det blev derfor besluttet, at sekretariatet skal udarbejde nærmere enkeltheder, herunder bl. a., hvor disse kursus skal afholdes, og det af sekretariatet til sin tid udarbejdede forslag sendes til de enkelte landes organisationer til udtalelse, før endelig beslutning træffes i sagen.

En koordinering af trafikken i Norden var genstand for en meget indgående drøftelse, og der blev fra hvert enkelt land afgivet fyldestgørende beretning om grundlaget for organisationernes behandling af emnet. Det blev besluttet at rette en henvendelse til de respektive landes regeringer, og man vedtog enstemmigt følgende udtalelse:

»Nordisk Jernbanemands Union opfordrer regeringerne i de fire nordiske lande til, såfremt det ikke allerede er sket, at der snarest indledes en undersøgelse med henblik på koordinering af de respektive landes transportpolitik.

Unionen finder det åbenbart, at den nuværende situation med hensyn til transportapparatets udbygning er ensbetydende med en overdimensionering og et nationaløkonomisk uforsvarligt merforbrug af transportmidler.

Det er derfor en tvingende nødvendighed, at der snarest tilvejebringes en fornuftigere fordeling af de forskellige trafikmidlers transportopgaver.

I denne forbindelse er det påkrævet, at regeringerne tager klart standpunkt til, hvorvidt der for jernbanernes vedkommende fortsat skal stilles krav om, at de foruden at skulle drives efter forretningsmæssige principper tillige skal pålægges sådanne kultur-, forsvarspolitiske og andre opgaver, der ikke på tilsvarende måde pålægges andre transportmidler.

Nordisk Jernbanemands Union er af den opfattelse, at en koordinering af jernbane- og landevejstrafikken forudsætter fri konkurrence mellem de to transportmidler på lige vilkår og henstiller derfor til de fire nordiske regeringer, at de snarest gør dette problem til genstand for en indgående undersøgelse, og at det ved transporten beskæftigede personale gennem deres organisationer bliver repræsenteret ved behandlingen af sagen.«

Unionspræsidiets blev efter mødets beslutning flyttet fra Danmark til Norge for den kommende tre-årige periode. Som medlemmer af sekretariatet valgtes fra Sverige, förbundsordförande H. Blomgren, anden förbundsordförande Aug. Nelgård, anden forbundssekretær Niels Zerne. Fra Norsk Jern-

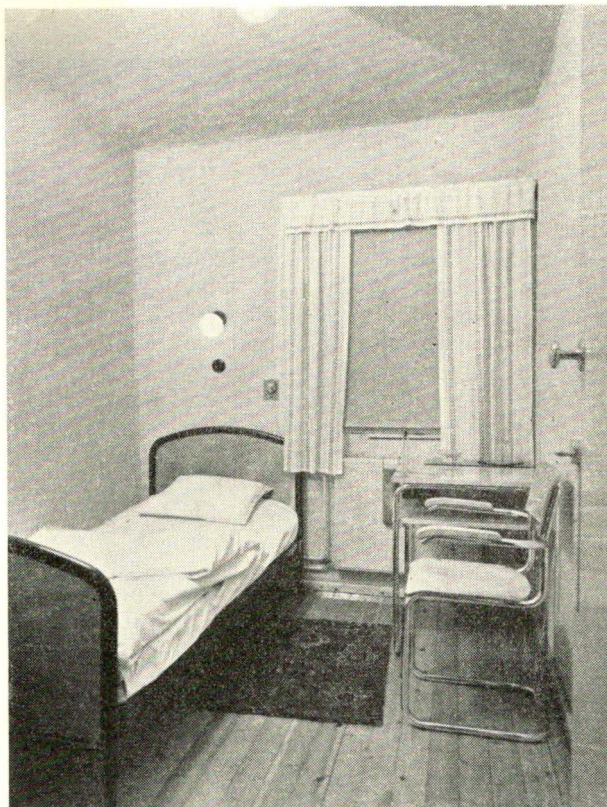

På samme måde som vi herhjemme har oprettet markederier ved Statsbanerne, har man i Norge indført bedriftscaféer. Ovenstående billede er taget fra en sådan café på værkstedet, Grorud ved Oslo.

Ved Norske Statsbaner er der nu ialt 10 bedriftscaféer i virksomhed.

baneforbund, formand M. Trana, og hovedkasserer S. Rounge og fra Norsk Lokomotivmands Forbund, formand M. Heggstad, fra Finsk Jernbane Forbund, formand W. Backman, sekretær R. Tuori og fra Finsk Lokomotivmands Forbund, G. W. Widing. Fra Dansk Jernbane Forbund, forretningsfører P. Madsen, sekretær J. K. F. Jensen og fra Dansk Lokomotivmandsforening, formand E. Greve Petersen. Til revisorer valgtes, sekretær H. Østhagen, Norsk Jernbane Forbund og sekretær O. Anfinen, Norsk Lokomotivmands Forbund.

Mødet vedtog, at henlægge repræsentantskabsmødet 1957 til Norge.

Gennem den særlige velfærdsafdeling ved Norske Statsbaner, hvis chef er tidligere sekretær i Norsk Jernbane Forbund, E. Kiil, er der i de senere år opnået en betydelig fremgang i velfærdsforanstaltninger for personalet. Ovenstående billede viser et nyindrettet overnatningsrum for kørende personale.

På et efterfølgende sekretariatsmøde udpegedes M. Trana til præsident og M. Heggstad til vicepræsident og til generalsekretær S. Rounge.

»Caroline«

atter i virksomhed

Norske Statsbaners ældste lokomotiv »Caroline«, der er bygget i 1861 og er på 325 hk, har i anledning af 100 års jubilæet kørt rundt i de forskellige distrikter. På selve jubilæumsdagen d. 1. september kørte »Caroline« fra Piperviken station på Rådhuspladsen i Oslo og til jubilæumsudstillingen, som er oprettet på Fil-lipstad. Under udstillingen har den dagligt trukket de gamle kareter fyldt med passagerer, og den gamle dampmaskine har været en stor publikums-sukces.

DLF — DsF

På tærsklen til foreningens ekstraordinære kongres, kunne jeg have lyst til at fremkomme med følgende udsagn.

Vi er i øjeblikket midt i debatten om vor stilningtagen til indmeldelse i De samvirkende Fagforbund, og der er fremført både for og imod tanken, der er også gjort gældende, at nogle af de fremførte argumenter, har været noget fjernt fra det saglige, og andre får skyld for at mangle indsigt, såvel i organisationslivet som overfor den fremstilling for en forening af den størrelse, DLF har.

Jeg skal forsøge at fremføre, hvad jeg ønsker, således at dette ikke vil kunne gentages.

Det har ofte været sagt, at skal dansk fagbevægelse bevare sin position, må man i tide væbne sig imod, at den stagnerer i gamle fordomme og bestemmelser, og man må skabe større bevægelighed. Hans Rasmussen fra smedeforbundet har været inde på tanken om industriforbund for derved at foretage en omlægning af organisationsformen med henblik på at forbedre styrken i organisationerne.

Ville en omlægning i samme retning af vort organisationsapparat ikke også være en fornuftig udvej.

Som jeg i tidligere artikler har fremført, er jeg af den absolutte mening, at DLF er en stærk organisation, eftersom vi besidder nøglestillingerne ved jernbanerne, nu foreslås det, at vi udvider vor solidaritet til at omfatte DsF. Bør vi egentlig ikke først udvide vor solidaritet med vore øvrige kammerater ved jernbanen, som vi jo i første omgang har mange fælles synspunkter med?

Det ville være et uvurderligt gode, om vi kunne sammenslutte samtlige jernbaneorganisationer i een, vi har jo så mange forskellige kategorier, som i øjeblikket er organiseret i hver deres organisation. Tænk om vi kun have een stor fællesorganisation f. eks. Dansk Jernbane Forbund, hvor statutterne var udformet således, at de små sektioner ikke druknede. Hver kategori repræsenteret i hovedledelsen, og med formandsskabet skiftende i perioder.

Vi har ved DSB i øjeblikket af foreningsblade: Dansk Lokomotiv Tidende, Vor Stand, Jernbanetidende, Værkstedstidende, Jernbanearbejderen og måske flere. Sammensluttedes disse mange blade til eet, ville mange penge spares og eet stort blad blive resultatet, herigennem ville de mange medlemmer blive endnu bedre informeret om andre jernbanemænds problemer end tilfældet er i øjeblikket.

En sådan stor organisation ville have slagkraft og ville kunne gøre sig virkelig gældende indenfor dansk fagbevægelse, herved ville ligeledes »det manglende led« i kæden være svejset til.

Lad kongressen tage stilling til dette spørgsmål, lad DLF komme først med positive forslag herom til de øvrige organisationer ved jernbanerne, da viser vi virkelig vor solidaritetsfølelse med

danske arbejderbevægelse, og vil derved skabe en stor, stærk jernbaneorganisation med et jernbanemandsorgan af stort format.

Jeg er sikker på, at denne tanke vil kunne mønstre flere tilhængere i øjeblikket end tilfældet er med DsF, og hvem ved om så ikke, senere, når denne organisation er skabt, at spørgsmålet DsF løser sig selv ganske automatisk uden splittelse i medlemsrækkerne.

Frederiksberg, august 1954.
D. Bech Andersen.

Ovenstående forslag er ikke af ny dato, men har tidligere været forelagt foreningen, sidste gang i efteråret 1947. Ideen står i nøje tilknytning til industriforbundstanken, og den vil formentlig blive realiseret en gang frem i tiden. Hvornår er der til gengæld ingen der kan sige noget om, men det er dog vor opfatelse, at man meget vel kan tage indmeldelsen i DsF før sammenslutningen af jernbaneorganisationerne. Iøvrigt skal det bemærkes, at oprettes der een jernbaneorganisation bortfalder spørgsmålet om tilslutning til DsF, thi denne vil automatisk finde sted, fordi det store flertal af jernbanemændene allerede er indmeldt.

E. Greve Petersen.

Da der nu er ved at komme gang i diskussionen om vor organisations indmeldelse i DsF, ønsker jeg at fremkomme med mine synspunkter om sagen.

Vi er sikkert mange inden for vor organisation der med nogen undren læste den besynderlige resolution, som blev udsendt fra formandsmødet i maj måned. En resolution, der så tydeligt gav udtryk for, at vore afdelingsformænd så godt som enstemmigt var kommet til det synspunkt, at nu var vor store almindelige medlemsskare sunket så dybt ned i uvidenhed og mangel på evne til at tænke selvstændigt, at det ikke kunne nytte at spørge den om, hvorvidt den ville give tilslutning til forslaget om vor indmeldelse i DsF.

Ja, man forstår så godt, at vi skal have tid til at sunde os, inden de spagfærdige protester (som hr. Honoré meget rigtig bemærker) begynder at indløbe, men I kan være ganske rolige hr. Honoré, hr. Rasmussen og hr. Greve Petersen og hvem, der ellers er glade for den udkastede ordning, reaktionen skal nok komme, selvom vi lokomotivmænd er besindige mennesker. I har måske ikke engang lagt mærke til, at vi, siden vi sidst havde urafstemning om samme spørgsmål, har fået indført en ny grundlov, som meget betegnende indeholdt en paragraf, der sikrede en minoritet inden for rigsdagen, retten til at få et fremsat lovforslag ud til folkeafstemning. Denne paragraf skulle gøre vor grundlov så demokratisk som vel muligt. Denne paragraf kunne vi passende lade ligge til grund for denne vigtige afgørelse inden for vor organisation, selvom den ikke findes i vore love. Denne paragraf er nemlig en manifestation af, at den højeste form for demokrati er at lade vigtige sager komme ud til vælgerskaren til afgørelse ved stemmerne, læg vel mærke til det hr. Rasmussen, Gb. Din påstand overfor hr. Petersen, Gb. om, at han har lige stor indflydelse på det endelige re-

sultat enten ved kongres eller urafstemning er så absurd, at den ikke er værd at spille mere papir på.

Hvis hr. Greve Petersen brænder af idealistiske ideer med hensyn til vor organisation, så må og skal han komme ud til sine medlemmer med sine argumenter og vinde dem for sagen, sådan er en parlamentarikers vilkår, og sådan må en organisationsformands vilkår også være. Jeg vil ikke beskyldte Greve Petersen for at være ude efter personlig vinding, men ved vore afdelingsformænd mere i den sag, end der gennem vort blad er tilgæet os af oplysninger denne sag angående, så må de delagtiggøre os i disse oplysninger, vi kan ikke finde os i, at der bliver handlet under bordet i denne sag. Der kunne jo nemlig tænkes det, at Greve Petersen havde fået visse dulgte løfter (hos eventuelt ledende politikere) for vor organisation, hvis han kan styre den ind i DsF, noget sådant er vi mange, der ville anse for uhæderligt spil.

Nej, lad os bevare vor organisation fri og uafhængig, som den har været det i de 55 år, den har eksisteret. Og lad os vælge initiativrige medlemmer til vor hovedbestyrelse, som kan forme vore krav og fremføre dem ved dygtigt førte forhandlinger med vor arbejdsgiver, så vi kan være glade og stolte for de resultater, de opnår, så de derved fører de stolte traditioner videre, som vor organisation bygger på.

Er det da så betimeligt, at vi netop kommer ind i DsF nu? Er det ikke sådan, at DsF er ved at udvikle sig til den nok som bekendte kolos på lerbødder, jeg synes, at visse begivenheder i de sidste år kunne tyde på det. Er det ikke som om afstanden mellem den enkelte arbejder og DsF's repræsentantskab er ved at være så stor, at de har vanskeligt ved at råbe hinanden op? Ja, dette er, hvad et ellers fredeligt medlem har gået og overvejnet i anledning af den forestående vigtige afgørelse, og jeg håber, at mange af mine kolleger (hvortil også er regnet vore lokomotivfyrbødere) vil slutte op om kravet, at få spørgsmålet ud til urafstemning.

Roskilde, august 1954.
C. H. Andersen,
lokomotivfører.

Selvom det hører til tillidsmandens lod — også i 1954 — at modtage ethvert angreb fra medlemmernes side, og jeg for min part er klar til at stå for det samme, må jeg måske alligevel henstille, at man lader personen ude af betragtning og alene helliger sig sagen. Uanset om man er for eller imod indmeldelsen, vil medlemmernes indlæg — som tilfældet har været hidtil — blive optaget i bladet. Undertegnede og den øvrige hovedbestyrelse føler det samme kammeratskab over for alle medlemmer uanset deres synspunkter og indstilling til den enkelte sag, og ingen af os i hovedledelsen beskylder den ene eller anden for at pleje særinteresser og fremkommer derfor heller ikke med påstand herom selv ikke tilslørede formodninger. Det ville være ønskeligt, om indsenderne ville gøre det samme, dog ikke af hensyn til min person, men alene for deres egen og organisationens skyld. Det tjener intet formål med disse intriger, og det gavner ingen steder.

Skønt jeg hidtil har anset det for unødvendigt at tilbagevise fremsatte påstande om dulgte løfter af den ene eller anden art, og da min tillid til andres hæderlighed er så stor, at jeg har grund til at formode, at det samme er tilfældet hos kollegerne, skal jeg gerne, for at undgå lignende påstande i eventuelle senere indlæg, slå fast, at jeg ikke har fået det ene eller andet løfte fra nogen side og heller ikke har anvendt denne sag i forbindelse med personlig interesse og derfor heller ikke driver uhæderligt spil hverken over eller under bordet.

Må jeg tillige henlede opmærksomheden på, at jeg lige siden overtagelsen af formandsposten indenfor DLF i hver kongresperiode har afholdt medlemsmøder over hele landet og her orienteret medlemmerne om al foreningen vedrørende og dertil yderligere suppleret informationsmateriale til afdelingerne med halvårlige beretninger om foreningens virksomhed. Hertil kommer, at der i forbindelse med behandlingen af vor forenings eventuelle indmeldelse i DsF, sidste gang blev afholdt møder over hele landet.

Det falder derfor naturligt at spørge, af hvilken grund der ikke skulle blive møder denne gang og hvorfor opfattelsen af det uhæderlige er opstået.

Skal vi ikke behandle sagen ud fra den saglighed, som åbenbart også er ønskelig hos ovenstående indsender og hos de medlemmer, som allerede har taget del i diskussionen og derfor trække linierne op for denne sags behandling og den virkelige årsag til, at den nu står på hovedbestyrelsens arbejdsprogram.

Kongressen 1953 pålagde hovedbestyrelsen at løse spørgsmålet om vor organisations indmeldelse i De samvirkende Fagforbund. Hovedbestyrelsen har med dette som med kongressens øvrige beslutninger naturligvis pligt til og også lyst til at følge de retningslinier, foreningens øverste myndighed fastlægger. Vi har derfor på vore hovedbestyrelsesmøder efter kongressen behandlet emnet i overensstemmelse hermed. Det flertal i hovedbestyrelsen, som anbefaler indmeldelsen, fandt det naturligt at drøfte sagen med foreningens øvrige tillidsmænd på det følgende formandsmøde, hvilket altså også er sket. Efter drøftelsen med formændene må selvfølgelig komme en behandling af sagen med medlemmerne. Denne er allerede begyndt her i bladet og formentlig også i afdelingerne mellem de lokale tillidsmænd og medlemmerne og vil altså senere yderligere blive behandlet på møder, hvori hovedbestyrelsen deltager.

E. Greve Petersen.

Da redaktionen ikke finder det værd at ofre mit indlæg i DLT af 20. august nogen kommentar, men modtager to jævnt store indlæg til underbygning af sin kommentar til B. N. Petersens indlæg af 5. august, må det jo ikke være af pladshensyn, så jeg forsøger med endnu et indlæg; især da problemet DsF jo ikke har været diskuteret nok for en saglig bedømmelse.

Den saglighed som tilhængerne af indmeldelse i DsF lægger for dagen synes at være noget ten-

dentios i politisk retning; hvilket jo ikke kan misforstås af de to indlæg, som G. A. Rasmussen og Arne Honoré har i bladet af 20. august.

Arne Honoré er jo ikke så naiv at tro, det giver mere i løn for vort vedkommende.

Er det da ikke i første række de økonomiske kår, det drejer sig om? Og hvad angår andre goder med hensyn til ferie og skæve helligdage, har vi jo hidtil været mindst på højde med, hvad DsF har kunnet opnå.

Er det ellers meningen, vi skal ofre os for politisk ærgerrighed eller blåøjet idealisme?

Vi kan godt støtte det danske fællesskab, ja, endog Socialdemokratiet, uden at skulle ofre vor stands videre højnelse i økonomisk retning.

Socialdemokratiet finder det ikke umoralsk at stræbe opefter, hvilket synspunkt redaktionen sikkert heller ikke finder forkert, når den bringer artikler, som går ud på at forherlige vor stand og påvise vort arbejdes værdi. Derfor vil det heller ikke være umoralsk at kræve vor plads i lønklassificeringen, hvor vi føler, vi hører hjemme.

Kun ved en oprykning i 7. lønningsklasse vil vi kunne opnå en reel lønforbedring, hvad der hidtil er sket og vil komme til at ske ved vort medlemskab i DsF, er kun en konjunktur lønudligning.

Tror tilhængerne af indmeldelse i DsF, at den forældede og udemokratiske skranke som inden for tjenestemandsetaterne skiller tjenestemændene i sølv- og guldsnore, for vort vedkommende lettere lader sig gennembryde ved vort medlemskab i DsF?

Denne skillende skranke findes også uden for tjenestemandsetaterne, om ikke så udpræget rangmæssigt, så dog økonomisk, hvilket ikke gør den lettere gennemtrængelig.

Og hvis man har fingeren på pulsen, såvel organisationsmæssigt som politisk, ved man vist godt, hvem der skal holdes nede på og under, dette om jeg så må sige sølvsnoreniveau. Ja, det skal den store brede masse af lønmodtagere, heri også den samlede fagbevægelse.

Og skal vi gøre regning på at få vor stilling rykket op i 7. lønningsklasse, indenfor et overskueligt tidsrum, skal det ikke være i følgeskab med DsF.

For kommer vor forhandlingsbasis til at ligge inden for DsF, bliver det ikke sådan at komme med krav om oprykning i 7. lønningsklasse.

Randers, d. 25. august 1954.
A. Thomsen,
lokomotivfører.

Jo, så sandelig var det på grund af pladsmangel, vi ikke kommenterede dit indlæg i sidste nummer af bladet. Sandheden er den, at de to indlæg, som du åbenbart mener burde være udsendt til fordel for dit, var indsendt rettidigt, medens dit indlæg kom efter, at redaktionen var sluttet og derfor ikke kunne komme i det nummer, såfremt overenskomsten med bogtrykkeren skulle overholdes. Da du imidlertid anmodede om at få det med i det førstkommande nummer, tog vi noget stof ud som kunne vente, og bogtrykkeren stillede sig velvillig over-

for denne ombrydning af bladet — men det har altså for sin gode vilje.

Iøvrigt henvises til bladets ledende artikel.

E. Greve Petersen.

Efter Arne Honorés nye indlæg i den debat der foregår i DLF om DsF, og hvori han så smukt bruger red. ord »Tænk dig om endnu en gang, enten du så får lov til at stemme eller ej«, så kan de samme ord siges til Honoré, for jeg tror nok, at hovedparten af lokomotivfyrbøderne både har den faglige og politiske modenhed, som Arne Honoré mangler. Du tror for en stor del, at B. N. Pedersen lider af honnøtte ambitioner, er du nu ikke for langt ude? Det, at der hidtil kun er kommet en »svag« protest føler dig fristet til at drage slutninger, som ikke holder stik. Du siger endda rent ud, at vi ikke opnår noget lønmæssigt ved indmeldelse i DsF, og det er rigtigt, det er til den anden side, det går, vi bliver fattigere, end vi er. Hvad skal vi så derind efter, hvis det kun er for at malkes?

Så er spørgsmålet igen, som lokomotivfører A. Thomsen skriver, — har hovedbestyrelsen ambitioner i politisk retning? Det svarede red. intet på. Der er flere gange skrevet »vore øverste tillidsmænd inden for Socialdemokratiet etc.« rettelig bør der stå »mine«, da der er flere medlemmer, der er anderledes tænkende.

Endelig bør det fastslås, at DLF's love siger, at hvis blot $\frac{1}{3}$ af kongressen forlanger urafstemning, skal denne foretages. Der er intet, der skal luskes igennem skriver lokomotivfører G. A. Rasmussen, vi kan jo selv vælge delegerede, og det er rigtigt, men så skulle du ikke fortsætte med »at det så kan resultere i en ny afdelingsbestyrelse«, det kalder almindelige mennesker nemlig luskeri. Så mener du, at vi med interesse bør læse lederen fra 5. august i DLT, der skulle stå noget, man muligvis kunne få forstand af, — også i forbindelse med DsF, det er også rigtigt, der står nemlig, at Internationale Transportarbejderforbund tilstræber sit virke lagt på en front, uden tilknytning til et specielt parti, — gæk H.B. hen og gør ligeså. Kanske det haster.

Odense, d. 26. august 1954.

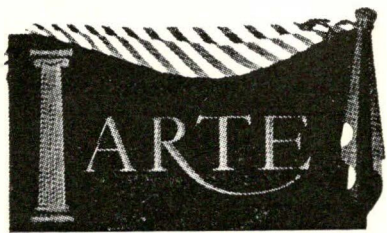
Frede J. Hansen,
lokomotivfyrbøder.

Du vil formentlig næppe fastholde påstanden om, at den danske arbejder er blevet fattigere ved at stå tilsluttet DsF. Skulle du imidlertid være så vildfarende, at du tror på dette, vil jeg alligevel anbefale dig at læse lidt mere om dansk fagbevægelses historie. Vi kan ikke gå ind i DsF for at blive »malket«, eftersom begrebet »malkning« finder sted i dag blot i omvendt orden, idet enhver af os suger til os af de resultater, DsF indhenter.

Hvis du og lokomotivfører Thomsen ved politisk ambition forstår politisk overbevisning, har hovedbestyrelsen politiske ambitioner.

Vil du ikke oplyse mig og læserne om, hvor i DLT sætningen »vore øverste tillidsmænd inden for Socialdemokratiet« forekommer andre steder end under medlemskredsen i sidste nummer, og hvor sætningen er forekommet i redaktionelle artikler?

E. Greve Petersen.

I disse dage går tæppet for teater- og musikorganisationen »Arte«s program for vinteren 1954/55.

Hvad »Arte« er — eller hvordan det administreres — er tidligere fortalt her i bladet samt flere gange i dagspressen. Dog skal det lige bemærkes, at »Arte« er en upolitisk teater- og musikorganisation støttet af staten samt af de fleste fagforbund — også DLF er medlem — og som blandt andet giver den fordel for provinsens lokomotivmænd, der aflægger København et besøg med sin familie, at de gennem »Arte« kan reservere sig billetter til en god teateraften (også Det kgl. Teater og Statsradiofonien) uden medlemskab af »Arte« og til samme reducerede billetpriser. Ellers er medlemskontingentet 2 kr. pro persona, og ønsker man at forny sit medlemskab eller indmelde sig, må man skrive sig på listerne, der er ophængt på de københavnske depoter — altså også tidligere medlemmer skal skrive sig på. Pensionister kan ringe til undertegnede, dog inden 10. september. Samtlige teaterstykker opført på privatscenerne får man anledning til at se for cirka halv pris, foruden »Arte«s egne arrangementer, der er af høj kunstnerisk standard, (koncerter, filmsforedrag og studiekredse om teater og musik), altsammen for et årligt kontingent af 2 kr. Man kan få et særligt program tilsendt hver måned om de kommende teateraftener og arrangementer osv. for 2 kr. ekstra til dækning af porto, ellers vil det blive publiceret på de københavnske depoter og så vidt muligt her i »Dansk Lokomotiv Tidende« — men altid i så god tid, at man kan reservere sig en bestemt aften, således at man uanset sin tjeneste har anledning til at gå i teatret.

Der gøres opmærksom på, at den 10. september slutter indmeldelserne, idet »Arte«s medlemstal antagelig vil nå 10.000 medlemmer, og flere kan ikke være medlem, idet »Arte« umuligt kan administrere flere medlemmer. Altså på gensyn i »Arte«.

J. Asmussen,
lokomotivfører, Gb.
Tlf. Eva 7316.

Program for september.

I september bliver der 2 udmærkede arrangementer — lidt uden for programmet — idet den egentlige virksomhed begynder i oktober.

Tirsdag d. 7. september kl. 20,00 i »Odd Fellowpalæet«s lille sal »Komedien i palæet« — En Holbergaften, hvor skuespilleren Miskow Markwarth fortæller om og i kostumer spiller scener fra en række af Holbergs populære komedier.

»Arte«s pris 2,85 — 1,85. Normal pris 4,85 — 3,50. Bemærk prisforskellen.

Søndag d. 19. september kl. 19,00 i »KB-hallen«.

I samarbejde med forlaget »Fremad« arrangerer vi et storstilet arrangement under titlen

»Nye bøger — nye glæder«, programmet omfatter først en kort tale af undervisningsminister Julius Bomholdt, interviews m. v. og endvidere præsenteres »Helsingør-revyen« 1954, der hermed får sin eneste opførelse i København.

Revyens hovedkræfter er som bekendt: Grethe Thordahl — Paul Mourier — Bodil Udsen — desuden revyens øvrige personale, kor og orkester.

Billetpris 4,85 — 3,85 — 2,85. Biletbestilling: Byen 8383.

Sidst i denne måned vil så det egentlige program for oktober blive publiceret.

Dødsfald

Pensioneret lokomotivfører A. A. Jensen døde efter længere tids svagelighed og tiltagende sygdom på Aabenraa Sygehus fredag den 27. august 1954.

A. A. Jensen blev stationeret i Padborg, da maskindepotet blev oprettet ved den nye grænsestation, og her kom han til at øve sin manddomsgerning. Der blev straks brug for Jensens gode organisationsevner, han blev formand for lokomotivførerafdelingen, og varetog denne gerning med stor interesse og dygtighed, lige til han i 1946 af helbredshensyn og efter ansøgning blev forflyttet til Nykøbing F. som depotforstander. A. A. Jensen var meget virksom for at få bygget gode boliger i Padborg, og det skyldes særlig hans indsats, at 25 jernbanefamilier fik deres egen villa i byen. — I mange år var han medlem af sognerådet og ydede der et for tjenstfuldt arbejde for beboerne i det store grænse-sogn. — Sporten havde også Jensens store interesse, han var medstifter af Padborg Idrætsforening og formand i en årrække, og Padborg stadion blev til på hans initiativ.

Da Jensen blev pensioneret, havde han det ønske at komme tilbage til Bov sogn, hvor hans to døtre bor, og for et halvt år siden fik han en lejlighed i Kollund ved Flensborg fjord, hvor han sammen med sin hustru skulle tilbringe sit velfortjente otium, desværre blev det kun kort. — Æret være hans minde.

O. G. D. Larsen.

25 års jubilæum

Onsdag den 15. september kan lokomotivfører S. A. Thomsen fejre sit 25 års jubilæum som lokomotivmand.

Thomsen begyndte som aspirant i Roskilde, forflyttedes senere til Godsbanegaarden, ansattes som lokomotivfyrbøder med station i Padborg, forflyttedes senere tilbage til Roskilde. Ved forfremmelse til lokomotivfører får han station i Brande, kommer derefter til Nyborg, hvor han er faldet godt til og har vundet sig mange venner.

Thomsen er meget interesseret organisationsmand, han indtager således en tillidspost inden for festudvalget, som han går op i med liv og sjæl til glæde for os alle.

Til de mange hilsner du den 15. september vil modtage, ønsker afdelingen også at føje sin, med tak for godt samarbejde.

S. A. J.

Forflyttelser efter ansøgning pr. 1-7-54.

Lokomotivførerne:

- C. A. Müller, Enghave, til Helgoland.
- P. E. E. Larsen, København Gb, til Helgoland.
- K. K. M. Jensen, København Gb, til Helgoland.

Forfremmelse til elektroførere pr. 1-8-54.

Lokomotivfyrbøderne:

- W. C. Thomsen, København Gb, i Enghave.
- G. V. A. Sørensen, København Gb, i Enghave.

Forflyttelse pr. 11-8-54.

Lokomotivfører:

- M. Kristensen, Faaborg, til Odense.

Forfremmelse til lokomotivførere pr. 1-9-54.

Motorfører: *

- A. C. Henriksen, Odense, i Slagelse.

Lokomotivfyrbøderne:

- H. J. Hansen, Padborg, i Padborg.
- B. G. Christensen, Randers, i Hobro.
- J. K. G. Nielsen, Herning, i Korsør.
- O. Nielsen, Esbjerg, i Nykøbing F.
- H. R. Pedersen, Odense, i Nykøbing F.

Overgået til lyntogsafløser efter ansøgning ifølge opslag pr. 1-9-54.

Lokomotivførerne:

- K. E. Hansen, Hobro, til Aarhus.
- L. G. Nielsen, København Gb, til Aarhus.
- V. H. Pallesen, Aarhus, til Aarhus.

Forflyttelser efter ansøgning pr. 1-9-54.

Lokomotivførerne:

- R. L. Andersen, Nykøbing F., til København Gb.
- O. H. Larsen, Slagelse, til København Gb.
- C. Hansen (Greis), Kolding, til Esbjerg.
- H. Klausen (Dam), Nykøbing F., til Kolding.
- V. H. Jensen, Padborg, til Aarhus H.
- A. S. Larsen (Tofte), Korsør, til Odense.

Lokomotivfyrbøderne:

- A. B. V. Pedersen, Roskilde, til København Gb.
- S. M. Jensen, Gedser, til København Gb.
- B. Jensen (Krucov), Fredericia, til Esbjerg.
- A. Toftdahl, Assens, til Struer.
- M. K. Nielsen, Roskilde, til Padborg.
- O. H. Hansen, Roskilde, til Assens.
- W. P. Andersen, Roskilde, til Brande.
- K. L. Larsen, Roskilde, til Brande.
- B. A. Sjøstrand, Nyborg H, til Odense.
- J. R. Jensen, Korsør, til Nyborg H.
- E. M. Pedersen, Struer, til Viborg.
- C. H. Honoré, Roskilde, til Struer.

Ansæt som lokomotivfyrbøder pr. 1-9-54.

Lokomotivfyrbøderaspiranterne:

- O. P. S. Jørgensen, Korsør, i Korsør.
- H. U. Rasmussen, Nyborg H, i Nyborg H.
- A. Heide, Esbjerg, i Rcskilde.
- C. G. Andersen, Struer, i Roskilde.
- K. H. Olesen, Frederikshavn, i Frederikshavn.
- B. V. Pedersen, Aalborg, i Roskilde.
- K. H. Jensen, Padborg, i Roskilde.
- A. P. Mikkelsen, Gedser, i Gedser.
- H. Sejersen, København Gb, i København Gb.
- E. Jørgensen, Korsør, i Korsør.
- J. R. Pedersen, Aarhus H, i Roskilde.
- P. N. Jørgensen, København Gb, i Roskilde.
- H. J. V. Hvid, Fredericia, i Roskilde.
- J. Pedersen, Kalundborg, i Gedser.

Afsked.

Lokomotivførerne:

- K. M. Kristensen, Helgoland, afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-8-54).
- H. P. Laursen, Aarhus, afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-8-54).
- L. P. Christiansen, København Gb, afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (30-9-54).
- A. T. Andersen, Aarhus, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (30-9-54).
- A. C. Hansen, København Gb, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (30-9-54).
- A. E. Larsen, København Gb, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (31-10-54).
- H. A. Loft, Helsingør, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (31-10-54).
- R. Rasmussen, Aarhus, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (31-10-54).

Navneændring.

- Lokomotivfyrbøder A. P. M. B. Jensen, Aarhus, hedder A. P. M. Buch-Jensen.

Dødsfald.

- Pens. lokomotivfører S. A. Andersen, Aarhus (25-7-54).

NYE ADRESSER

Elektroførerafdeling:

- Enghave: Formandens navn og adresse rettes til:
F. H. R. Jensen, Blegdamsvej 130 A, 3. Kbhvn. Ø.

Statsbanepersonalets Sygekasse

Jernbanelæge H. Ærenlund-Jensen, Vigerslev Alle 379, Valby, er bortrejst fra 1/9—2/10 1954.

Hans praksis varetages fra 1/9—21/9 af dr. Ellum, Køgevej 276, og fra 22/9—2/10 af dr. Krogsgaard på jernbanelægens bopæl.

Byttelejlighed

2 værelser med fjernvarme og varmt vand hele året (95 kr. pr. md. incl. varme hele året) ønsket byttet med tilsvarende i København. Henvendelse til

K. Flink.

Carl Blochsgade 17, Aarhus
eller Bredahlsvej 4, Valby.

Forlang

KAFFE

fra P. M. BRUUN's Kafferisteri
(Ved A. M. Petersen)

Engelsk Beklædnings-Magasin

Telefon 346

NYBORG

Telefon 346

Besøg „Kurhotellet“

Nyborg Strand . Tlf. 112

Bevar
Beskyt
Forskøn
MAL!

Nyborg Tapet- og Farvelager

C. Østergaard Jensen
Nr. Voldgade 66 . Tlf. 283

A/s C. F. Schalburg

VINGAARDEN I NYBORG
Grundlagt 7. Juni 1817

Nyborg Kulimport og Nyborg Cichorietørreri A/s

Telefon 15 og 23

NØRREGADES KIOSK

Nørregade 9 (Alfred Johansen) Telf. 261

Alt i Dag- og Ugeblade — Tobak og Spiritus

Bødcher-Jensen

Kongegade, Nyborg, Tlf. 33

Bøger
Papir
Musik

H. KONGGAARD

Murermester

Entreprenør

Kronprinsensgade 10 . Telefon Nyborg 27

Drevsen & Nellemann

NYBORG - TELF. 25 og 189
Isenkram-, Støbegods-, Glas-, Porcelæn- og
Udstyr-forretning

NYBORG DAMPVASKERI OG TRI-RENSERI

Kemisk Tøjrensning
Telefon 54

Cafe FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted . Billige Priser . Tlf. Nyborg 582

I. KRUSE & BECH

Vand-
Gas- & Lysinstallationer
Telf. Nyborg 144, 381 - 1144

JOHS. WICHMANN'S

Træskoforretning
anbefales
d'Hrr. Lokomotivmænd

HJ. MARTENS EFT.

vl Peter Christensen
Guldsmed Nørregade 6,
& Gravør Nyborg, Tlf. 369

Østervembs

VINSTUE

anbefales

Weinrich Nielsens

Bageri og Conditori

anbefales

WERNER HANSEN

Urmager og Guldsmed
Mellemgade 15
Nyborg
Telefon 530

Forlang!

Carlsminde

øl og vand

Nyborg Liggistemagasin

K. Jacobsen Snedkermester
Besøger alt vedr. Begravelse el.
Ligbrænding. Grd. 1897
v/ Slottet . Tlf. 171

Radio-Magasinet

Østfyns største Grammofon-
Pladelager
Nørregade 13 . Tlf. 1060

Nyborg Jernstøberi

Telf. 76 — 231

C. Knackstredt

Tlf. Nyborg 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur
Direkte Salg fra Drivhus
Ingen Butiksløje
derfor billigste Priser

RICHARD LEHN

1. Kl. Herreekvipering Tlf. Nyborg 68

Til daglig og Fest
»BORGERFORENINGEN«

Tlf. NYBORG 1313

altid bedst

P. Mainz

N. Urban Sørensen

Nyborg

Telf. 111 2 L.

Altid 1ste Kl. Varer

Det er altid
TOP-tid

ØSTJYSKE BRYGGERIER AKTIESELSKAB

Jensen & Nielsen

Kirkegaardsvej 1, Aarhus, Tlf. 1379

Stort
Udvalg i
Grav-
monumenter

Chr. Christensen

Sten- og
Billedhugger Etbl.

Frederiksgade 26, Aarhus
Telefon 20720

Thorvald Torntoft

AARHUS

Frederiks Alle 116 Tlf. 2551

Isenkram.

Køkkenudstyr, Glas,
Porcelæn og Fiskegrejer

Aktieselskabet

AARHUUS PRIVATBANK

Aarhus

København

Aktieselskabet

Aarhus Discontobank

Tlf. 20 188

Kontor: Søndergade 9

Fisk - Vildt - Fjerkræ

PRØVEN

FR. ALLE 139 . TLF. AARHUS 2 53 22

Arbejder Spare- og Laanekassen for Aarhus og Omegn

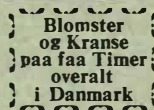
de Mezasvej 1 Østergade 4 Tordenskjoldsgade 37
Tlf. 3 0333 Tlf. 2 6255 Tlf. 6 81 66

Indskudskapital ca. 44 Mill. Reserver ca. 4,8 Mill.

Frederiksbjerg Installations Co.

Frederiksalle 99 . Tlf. Aarhus 6813-6814-6815

Lys ✕ Kraft ✕ Radio-Anlæg ✕ Lamper ✕ Lysekroner

Brdr. Jensen

Fr. Alle 112 . AARHUS . Tlf. 4520

Storaarhusianske Mejerier

Mælk fra tuberkulinprøvede Besætninger

S. Bendtsen & Co.s Eftf.

Skræderforretning

Ryesgade 27, Aarhus

Telefon

Aarhus 3720

Leverandør
til DSB

Aarhus
Amtstidende

RADIO-THYGESEN

Raadhuspladsen 1 . Aarhus . Telefon 1010 - 1040

Førende Specialforretning i
RADIO - GRAMMOFONER - PLADER

Sig det med Blomster

✕
Paa faa Timer
overalt i Verden

P. B. VAHL

Fr. Alle 149, Aarhus, Tlf. 5150

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor: Njalsgade 15, København
Telefon 4015

FREDERICIA KUL-KOMPAGNI

AKTIESELSKAB

... vi sælger Varme

Telefon 170-888
4 Linier

Andersson & Bardram A/s

Studiestræde 10 . Tlf. 8638 . København K

Alt i Pakninger og Stempelringe til Motorer

HB HOVEDSTADENS BRUGSFORENING HB